

Fogjuk Istenre ezt is? Hogy ő lehel életet Mándy teremtményeibe, ő súgja meg a nevüket, és ő küldi a szellemeket is Jékely versébe kísérteni?

Nagyszájú szerencsejátékos, itt állok kétes szakmám egyetlen igazán fontos kérdése, az örök nyereség titkának megfejtése előtt, és éppúgy nincs rá szavam, mint József Attilának a holdvilágos égre.

Hazardírozom tehát, egyetlen fegyverem a pókerarc.

Bodor Ádám is úgy áll meg a prózaírók rulettasztala mellett, mintha épp csak arra járt volna. Nem látni rajta semmi különösét azon kívül, hogy – korábban már utaltunk rá – feltűnően ferdén tartja magát: egyik vállát lejjebb, mint a másikat.

Persze ha már a szerencse bolondja vagyok, nem azért, hogy veszített helyzetből ne akarjak nyerni:

NE TÖRŐDJÖN A KORRAL, NYERJEN TOTÓN BODORRAL! Tippjeink: 1 – A szellem mindig ugyanarra a vállára ül. 2 – Autóbalesete volt. X – Rossz szokás.

A kitöltött szelvényeket kérjük a Magyar Tudományos Akadémia Nyelv- és Irodalomtudományok Osztálya Titkárságára küldeni. A szelvényekre kérjük ráírni: „Most légy okos, Domokos!”

Fáradozását előre is köszönjük.

Határ Győző

ELLEBEGŐBEN

7. elégia

az én magyarságom egy léghajón van
ellebegőben velem
a nyelv a nyelv kitartott rosszban-jóban:
az igazat mondta hogy mimondó valóban
így adatott látnom így – értenem

hogy e csepp gondolában
ellebegőben
ez a nyelv nincs már csak
a levegőben

előre! mind-előbbre! hiába bátran
se indája már se légyökere
így fogyok-enyészek el én hazátlan
a messzekéklő tépő tisztaságban:
a gondolám – s a gondolat vele